



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobkyně: **CB Auto a.s.**, IČO 26031868
sídlem M. Horákové 1477, 370 05 České Budějovice
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2020, č. j. 161109/2019/KUSK-OLPPŘ/KLU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) zamítl pro opožděnost její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Votice, odboru správních činností a dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 10. 2019, č. j. 30867/2019/SD-JH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1

zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby byly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když dne 10. 4. 2017 v 15:55 hodin v obci Miličín na silnici č. I/3 ve směru na Tábor řídil blíže nezjištěný řidič jí provozované vozidlo registrační značky X rychlostí nejméně 61 km.h⁻¹ v místě, kde je dovolena nejvyšší rychlost 50 km.h⁻¹. Za uvedené jednání byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně v žalobě namítá, že její odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno včas. Žalobkyně brojí proti závěru žalovaného, že odvolací lhůta počala plynout již dne 18. 10. 2019, kdy jí bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno. Podle žalobkyně počala odvolací lhůta plynout až dne 23. 10. 2019, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno jejímu zmocněnci (tj. společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. v likvidaci, dále jen „ODVOZ VOZU“ – pozn. soudu). Skutečnost, že dne 15. 10. 2019 likvidátor společnosti ODVOZ VOZU Ing. Radim Dědic vypověděl plnou moc k zastupování žalobkyně ve správním řízení, se podle žalobkyně správní orgán I. stupně dozvěděl až poté, co prvostupňové rozhodnutí vypravil. Vzhledem k tomu má žalobkyně za to, že vypovězení plné moci nemělo pro běh odvolací lhůty žádné účinky.
3. Žalobkyně dále namítá, že i kdyby se správní orgán I. stupně dozvěděl o vypovězení plné moci již dříve, vzniklo jí legitimní očekávání, že pro počátek běhu odvolací lhůty je relevantní pouze okamžik doručení prvostupňového rozhodnutí společnosti ODVOZ VOZU.
4. Ve zbývajících částech písemného podání, v němž je obsažena výše specifikovaná žaloba, vyjadřuje žalobkyně nesouhlas se zveřejněním svých osobních údajů, jakož i osobních údajů svého zástupce, a dále se zveřejněním tohoto rozsudku na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu.
5. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že dne 16. 7. 2019 bylo všem správním orgánům prostřednictvím emailu od Ministerstva dopravy doručeno prohlášení likvidátora společnosti ODVOZ VOZU ze dne 15. 7. 2020 o vypovězení všech plných mocí udělených této společnosti. Podle žalovaného bylo nejpozději od tohoto data správnímu orgánu I. známo, že žalobkyně není společností ODVOZ VOZU zastupována. Vzhledem k tomu žalovaný setrval na svém závěru, že odvolací lhůta počala plynout dne 18. 10. 2019 a marně uplynula dne 4. 11. 2019. Žalovaný ke svému vyjádření přiložil mj. sdělení Ministerstva dopravy ve věci „*Vyjádření likvidátora k zastupování právnickou osobou ODVOZ VOZU s.r.o. v likvidaci*“ adresované všem krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností. Podle přiložené doručenký bylo toto sdělení doručeno žalobci prostřednictvím datové schránky dne 17. 7. 2019.

II. Dosavadní průběh soudního řízení

6. Soud rozsudkem ze dne 14. 4. 2021, č. j. 50 A 16/2020 – 27 (dále jen „**první rozsudek**“) napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Soud dospěl k závěru, že z obsahu správního spisu nebylo dostatečně patrné, kdy se správní orgán I. stupně dozvěděl o tom, že společnost ODVOZ VOZU s.r.o. v likvidaci vypověděl žalobkyni plnou moc. Právě od okamžiku, kdy byla výpověď plné moci oznámena správnímu orgánu

I. stupně, se totiž odvíjelo určení, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno žalobkyni. Pokud k okamžiku doručování již správní orgán I. stupně věděl, že ODVOZ VOZU není zmocněncem, je třeba včasnost odvolání odvozovat od doručení přímo žalobkyni a odvolání bylo podáno pozdě. Pokud o odvolání plné moci městský úřad ještě nevěděl, je třeba vycházet z doručení rozhodnutí společnosti ODVOZ VOZU. V takovém případě bylo odvolání podáno.

7. Shora specifikovaný první rozsudek však byl na základě kasační stížnosti žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 154/2021 – 23 (dále jen „**zrušující rozsudek NSS**“). Ve zrušujícím rozsudku NSS byl potvrzen právní závěr zdejšího soudu potud, že pro určení otázky včasnosti či opožděnosti odvolání bylo skutečně podstatné, kdy se o vypovězení plné moci dozvěděl správní orgán I. stupně (a nikoliv kdy se o ní dozvěděl žalovaný, jak bylo namítáno v kasační stížnosti), neboť právě správní orgán I. stupně byl tím, kdo prvostupňové rozhodnutí doručoval. NSS nicméně zdejšímu soudu vytknul, že nevzal na zřetel vyjádření žalovaného, v bylo v reakci na žalobní námitky prokazováno doručení výpovědi plné moci již v červenci 2019. NSS proto zdejšímu soudu uložil, aby na zmiňované vyjádření žalovaného reagoval, přihlédl k listinám k nim přiloženým a vyvodil z nich důsledky pro otázku včasnosti odvolání.
8. Po vrácení věci k novému projednání se soud s ohledem na závazné závěry zrušujícího rozsudku NSS zaměřil na vyjádření žalovaného ze dne 13. 10. 2020, v němž žalovaný uváděl, že dne 16. 7. 2019 bylo všem správním orgánům prostřednictvím e-mailu od Ministerstva dopravy doručeno prohlášení likvidátora společnosti ODVOZ VOZU o výpovědi všech plných mocí vystavených touto společností. Za účelem ověření této skutečnosti soud nařídil jednání, při němž doplnil dokazování příslušnými listinami (k tomu podrobněji viz bod 19 níže). Žalovaný při jednání setrval na svém dosavadním stanovisku, žalobkyně se nařízeného jednání – ač řádně obeslána – nezúčastnila (ani prostřednictvím obesílaného zástupce) a ani se jinak k věci dále nevyjádřila.

III. Skutková zjištění ze správního spisu a z doplnění dokazování

9. Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc relevantní skutečnosti:
10. Správní orgán I. stupně vydal dne 30. 1. 2018 příkaz, č. j. 3792/2018/SD-JH, jímž uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
11. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně odpor prostřednictvím společnosti ODVOZ VOZU, kterou dne 3. 2. 2018 podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu zmocnila k zastupování v celém správním řízení.
12. Správní orgán I. stupně vydal dne 14. 3. 2018 rozhodnutí, č. j. 9036/2018/SD-JH, jímž uznal žalobkyni vinnou ze spáchání výše popsáního přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 5. 2018, č. j. 041219/2018/KUSK-OSA/KLU, zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně správní žalobu. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 4. 2019, č. j. 44 A 32/2018 - 33, rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2018 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutím ze dne 4. 7. 2019, č. j. 092834/2019/KUSK-OSA/KLU, žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 3. 2018 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

13. Následně vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, v jehož záhlaví je jako zmocněnec žalobkyně uvedena společnost ODVOZ VOZU. Správní orgán I. stupně žalobkyni poučil, že proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání. Jako adresáti prvostupňového rozhodnutí jsou v rozdělovníku uvedeni společnost ODVOZ VOZU a žalobkyně. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni prostřednictvím datové schránky dne 18. 10. 2019 a společnosti ODVOZ VOZU dne 23. 10. 2019.
14. Dne 7. 11. 2019 podala žalobkyně prostřednictvím společnosti FLEET Control, s.r.o. (dále jen „FLEET Control“) proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž požádala o stanovení přiměřené lhůty k doplnění odvolání a poskytnutí kopie podstatných částí správního spisu. K odvolání byla přiložena plná moc, jež žalobkyně udělila společnosti FLEET Control dne 7. 11. 2019 ke svému zastupování v celém správním řízení.
15. Správní orgán I. stupně vyzval dne 14. 11. 2019 žalobkyni, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy své blanketní odvolání doplnila o náležitosti podle § 82 odst. 2 správního řádu. Tato výzva byla dne 17. 11. 2019 doručena do datové schránky společnosti FLEET Control. Žalobkyně své odvolání ve stanovené lhůtě nedoplnila.
16. Dne 19. 12. 2019 vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobkyni o tom, že její odvolání bylo podáno opožděně. Správní orgán I. stupně uvedl, lhůta pro podání odvolání marně uplynula dne 4. 11. 2019. Podle správního orgánu I. stupně bylo prvostupňové rozhodnutí chybně doručeno i společnosti ODVOZ VOZU, která však v tu dobu již byla v likvidaci.
17. Ve spise je volně založena *„Generální a okamžitá výpověď všech plných mocí“* ze dne 15. 7. 2019 adresovaná Ministerstvu dopravy, v níž likvidátor společnosti ODVOZ VOZU Ing. Radim Dědic, Ph.D. (dále jen „likvidátor“) sdělil, že s ním likvidovaná společnost nekomunikuje, a proto *„v zájmu maximální obezřetnosti a minimalizace případných škod“* vypovídá veškeré plné moci pro zastupování klientů ve správních řízeních. Dále likvidátor uvedl, že nedisponuje seznamem klientů společnosti, proto musí celou věc řešit prostřednictvím Ministerstva dopravy, aby se výpověď plných mocí dostala ke všem správním orgánům. Zároveň likvidátor požádal, aby byla výpověď plných mocí zaslána na příslušná regionální pracoviště. Předmětná písemnost není označena podacím razítkem, ani k ní není přiložen výpis z datové zprávy (nelze tedy dovodit, kdy se dostala do dispozice správních orgánů).
18. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně jako opožděné zamítl. V odůvodnění žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 18. 10. 2019, takže lhůta pro podání odvolání marně uplynula dne 4. 11. 2019. Podle žalovaného nemělo doručení prvostupňového rozhodnutí společnosti ODVOZ VOZU na běh odvolací lhůty žádný vliv, neboť likvidátor této společnosti k 15. 7. 2019 vypověděl všechny udělené plné moci pro zastupování ve správních řízeních.
19. S přihlédnutím k závěrům vysloveným ve zrušujícím rozsudku NSS se soud zaměřil na vyjádření žalovaného ze dne 13. 10. 2020, v němž žalovaný uváděl, že dne 16. 7. 2019 bylo všem správním orgánům prostřednictvím e-mailu od Ministerstva dopravy doručeno prohlášení likvidátora společnosti ODVOZ VOZU o výpovědi všech plných mocí vystavených touto společností. Za účelem ověření této skutečnosti soud doplnil dokazování těmito listinami:
 - Přípisem Ministerstva dopravy ze dne 15. 7. 2019, zn. 280/2019-160-OST/4, z jehož

obsahu soud zjistil, že uvedené ministerstvo adresovalo „[v]šem krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností (odbory dopravy)“ vyjádření likvidátora společnosti ODVOZ VOZU o generální a okamžité výpovědi všech plných mocí.

- **Doručenkou datové zprávy z datové schránky Ministerstva dopravy** (ID 9gbbwng), z jejíhož obsahu vyplývá, že dne 16. 7. 2019 odešla z datové schránky uvedeného ministerstva datová zpráva s **identifikátorem 693233515**, se specifikací předmětu [v]yjádření likvidátora k zastupování právnickou osobou ODVOZ VOZU s. r. o. v likvidaci“, dále se specifikací v položce 'naše číslo jednací' číslem **280/2019-160-OST/4**, jako **adresát je uvedeno město Votice**, do jehož datové schránky byla zpráva dodána dne **16. 7. 2019 v čase 15:56:29**. Z detailu zprávy dále vyplývá, že k odesílané zprávě byly připojeny tři soubory formátu pdf označené jako „Vyjádření likvidátora“, „Priloha:1:2f_Výpověď_plných_mocí_Odvoz_L_15.7.2019“ a „Vyjádření_likvidátora_k:zastupování_právnickou_osobou_ODVOZ_VOZU“.
- **Doručenkou datové zprávy z datové schránky města Votice** (ID n75aau3), z jejíhož obsahu vyplývá, že dne **16. 7. 2019 v čase 15:56:29** byla do datové schránky uvedeného města doručena datová zpráva s **identifikátorem 693233515**, se specifikací předmětu [v]yjádření likvidátora k zastupování právnickou osobou ODVOZ VOZU s. r. o. v likvidaci“, dále se specifikací v položce 'naše číslo jednací' číslem **280/2019-160-OST/4**, jako **odesílatel je uvedeno Ministerstvo dopravy**. Z detailu zprávy dále vyplývá, že k dodané zprávě byly připojeny tři soubory formátu pdf označené jako „Vyjádření likvidátora“, „Priloha:1:2f_Výpověď_plných_mocí_Odvoz_L_15.7.2019“ a „Vyjádření_likvidátora_k:zastupování_právnickou_osobou_ODVOZ_VOZU“.

IV. Posouzení věci krajským soudem

20. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu „[o]dvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“
21. Podle § 34 odst. 2 správního řádu „[s] výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“
22. Jak soud konstatoval již v prvním rozsudku, jádrem sporu v této věci je otázka, zda bylo pro běh odvolací lhůty rozhodné datum oznámení prvostupňového rozhodnutí žalobkyni (18. 10. 2019) nebo datum jeho oznámení společnosti ODVOZ VOZU (23. 10. 2019). Řešení této otázky závisí na posouzení, zda byla společnost ODVOZ VOZU nejpozději kde dni, kdy jí bylo prvostupňové rozhodnutí oznámeno, oprávněna zastupovat žalobkyni ve správním řízení. Na této výchozí úvaze závěry zrušujícího rozsudku NSS nic nemění.
23. Pokud jde o otázku okamžiku zániku plné moci, jakož i o význam toho, kdy se o toto zániku dozvěděl správní orgán I. stupně, pak k této otázce se soud podrobně vyjádřil v bodech 21 až 24 odůvodnění prvního rozsudku, s čímž se NSS při kasačním přezkumu zcela ztotožnil (srov. body 14 a 15 na str. 3 zrušujícího rozsudku NSS). Soud proto nepovažuje za nutné tyto nosné závěry znovu opakovat, proto oba účastníky plně odkazuje na zmiňované pasáže svého prvního rozsudku i zrušujícího rozsudku NSS, neboť zde vyslovené právní závěry nebyly kasací nikterak dotčeny.

24. Pokud jde o otázku, kdy se správní orgán I. stupně dozvěděl o výpovědi plné moci likvidátorem, pak na základě doplněného dokazování (srov. bod 19 výše) soud dovodil, že se tak stalo dne 16. 7. 2019. Tato skutečnost je zjevná z komparace doručenek z datových zpráv Ministerstva dopravy a města Votice. Vzhledem ke shodnému identifikátoru (693233515), předmětu zprávy, označení čísla jednacího odesilatele (280/2019-160-OST/4, jež je stejné jako na přípisu Ministerstva dopravy ze dne 15. 7. 2019) a shodné označení příloh není pochyb o tom, že Ministerstvo spravedlnosti uvedeného dne dodalo do datové schránky města Votice písemnosti týkající se výpovědi inkriminované plné moci likvidátorem. Pro úplnost soud podotýká, že při porovnání přípisu Ministerstva dopravy ze dne 15. 7. 2019 s listinou „*Generální a okamžitá výpověď všech plných mocí*“ ze dne 15. 7. 2019 volně založenou ve správním spise (viz bod 17 výše) nelze mít pochyb, že přílohou ministerstvem odesílané datové zprávy byla právě i tato likvidátorem pořízená výpověď plných mocí, které likvidovaná společnost udělila. Za datum doručení orgánu veřejné moci je třeba považovat datum, kdy byla datová zpráva do datové schránky orgánu veřejné moci dodána, a nikoliv kdy se do příslušné datové schránky přihlásila oprávněná osoba (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, čj. 9 Afs 28/2010 - 79, č. 2131/2010 Sb. NSS, *a contrario* § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 o elektronických úkonech autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů). Jelikož předmětná datová zpráva zaslaná Ministerstvem dopravy byla městu Votice (v jehož organizační struktuře působí správní orgán I. stupně působí) dodána dne **16. 7. 2019** v čase 15:56:29, pak právě toto je okamžik doručení této datové zprávy, a tedy i **okamžik, kdy se správní orgán I. stupně objektivně dozvěděl o výpovědi plné moci**.
25. Od data 16. 7. 2019 tedy mělo být na žalobkyni správně nahlíženo jako na nezastoupeného účastníka. Správní orgán I. stupně proto postupoval správně, doručoval-li prvostupňové rozhodnutí přímo žalobkyni. Jak plyne z obsahu správního spisu (srov. bod 13 výše), prvostupňové rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky žalobkyně dne 18. 10. 2019 a téhož dne se do její datové schránky přihlásila i oprávněná osoba, čili uvedeného dne nastaly i účinky doručení (§ 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 o elektronických úkonech autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů). **Datum 18. 10. 2019 je tedy okamžik, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno žalobkyni;** naproti tomu datum 23. 10. 2019 není pro nyní posuzovanou věc nijak rozhodné, neboť doručení prvostupňového rozhodnutí společnosti ODVOZ VOZU nevyvolalo v této věci žádné procesní účinky. Posledním dnem 15ti denní odvolací lhůty (§ 83 odst. 1 správního řádu) tak bylo datum 2. 11. 2019. Z hlediska zachování lhůty je rozhodující datum, kdy bylo podání obsahující podání předáno k vypravení [§ 40 odst. 1 písm. d) správního řádu]. Jak plyne ze správního spisu (srov. bod 14 výše), zmocněnec žalobkyně FLEET Control **odeslal blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 7. 11. 2019**, tedy až dvacátého dne po doručení prvostupňového rozhodnutí, resp. pět dní po uplynutí zákonné lhůty. Odvolání tudíž bylo skutečně podáno opožděně a žalovaný již neměl jinou možnost, než postupovat podle § 92 odst. 1 správního řádu a zamítnout jej, aniž by se musel jakkoli zabývat přezkumem věcné správnosti či zákonnosti prvostupňového rozhodnutí. Napadené rozhodnutí tudíž bylo jediným možným procesním vyústěním správního řízení. Žaloba je proto nedůvodná.
26. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalovaným navrhovaný důkaz výsledkem zaměstnanců města Votice, neboť okamžik doručení informace likvidátora o výpovědi plné moci správnímu orgánu I. stupně byl spolehlivě prokázán komparací doručenek z datových zpráv s písemnostmi ve správním spise. Výslech zmiňovaných zaměstnanců by navíc ve

vztahu ke zkoumané skutečnosti patrně neměl přílišnou vypovídací hodnotu, neboť nelze rozumně předpokládat, že by si úřední osoba (stejně kterýkoliv jiný člověk) byla schopna zapamatovat takový detail, jako je konkrétní den doručení jedné konkrétní písemnosti z desítek dalších, navíc z doby před téměř dvěma lety.

27. Soud pouze nad rámec nutného odůvodnění podotýká, že žalobkyně měla právo, nikoliv povinnost si ve správním řízení zvolit zástupce. Volba osoby zástupce byla výhradně její odpovědností. Žalobkyně si byla i bez jakéhokoliv sdělení ze strany správních orgánů zjevně vědoma toho, že společnost ODVOZ VOZU ji nebude v řízení nadále zastupovat, o čemž svědčí zejména skutečnost, že si dne 7. 11. 2019 zvolila nového zmocněnce pro zastupování ve správním řízení. Neobstojí tak žalobní argumentace, že postupem správního orgánu I. stupně, jenž zaslal prvostupňové rozhodnutí i společnosti ODVOZ VOZU, jí vzniklo legitimní očekávání, že pro běh odvolací lhůty bylo rozhodné pouze datum oznámení prvostupňového rozhodnutí této společnosti.
28. Pokud jde o nesouhlas žalobkyně a jejího zástupce se zveřejněním jejich osobních údajů a tohoto rozsudku na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, soud konstatuje, že tato argumentace je z hlediska posouzení věci samé zcela bez významu, a proto se jí není třeba blíže zabývat. Pro stručnost lze odkázat na judikaturu správních soudů, která tuto otázku podrobně vypořádala (srov. např. rozhodnutí NSS ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018 - 35, ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017 - 161, či ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019 - 33).

V. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
30. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. července 2021

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce